

[Axel Ivan Pedersen.]

Det ærede medlem gør sig dog efter min formening på et enkelt område unødige bekymringer, når han tror, at det private spekulationsbyggeri vil komme til helt at sætte sit præg på boligmarkedet, hvis der ikke sikres de sociale selskaber en byggekvota på 20.000 lejligheder. Jeg tror ikke på, at disse selskaber er i stand til at udnytte en sådan kvota, og man vil nok også i betragtning af de for tiden gældende økonomiske vilkår gøre sig visse overvejelser, før man går i gang med så store byggeforetagender. Man ville sikkert også gerne se, om de fremtidige vilkår ikke skulle rumme muligheder, der var nok så attraktive som dem, der er i øjeblikket.

Jeg har da også forstået det ærede medlem således, at når han har fået muligheden udnyttet til at vise, at han ikke er som vi andre, er han villig til at stemme for flere af de af ministeren stillede ændringsforslag og for lovforslagets endelige vedtagelse.

I konsekvens af, at forslagene om ændringer i lånegrænserne udgår, hvad jeg anser for væsentligt, falder lovforslaget om ændringer i hypotekforeningsloven bort.

På socialdemokratiets vegne skal jeg anbefale tingets medlemmer at stemme for de af boligministeren stillede ændringsforslag.

Finn Poulsen: Da vi havde første behandling den 24. november, tog mit parti det standpunkt, at vi ikke fandt boligministerens forslag egnet til gennemførelse. Det var dels, fordi vi ikke var tilfreds med den udformning, forslaget havde fået, dels fordi vi fandt, at det ikke var hensigtsmæssigt at gennemføre forslaget som en isoleret foranstaltning. Vi gjorde dengang gældende, at tiden var inde til, at regeringen forelagde det høje ting en samlet plan til løsning af vore boligproblemer — en plan, der skulle omfatte en række områder: byggestoppets afvikling, udligningsproblemerne, udvidelse af zonegrænser, byggeomdning, ejerlejligheder, tilskuds politik o. s. v.

Det er med glæde, man kan konstatere — det er sent, men bedre sent end aldrig — at den høje regering i hvert fald nu er kommet i gang.

Ved de aftaler, der er truffet dels i forbindelse med betænkningen om lov om ændringer i lov om leje, dels i den nu foreliggende betænkning, er, så vidt jeg kan skønne, vejen banet for en lovgivning, der virkelig indeholder muligheder for en løsning af en række væsentlige problemer forudsat den gode vilje, som jeg mener har været til stede både fra boligministerens og fra vor side i det arbejde, der indtil nu er foregået.

Det afgørende ved den enighed, der er opnået om en række principielle punkter, er, at man er nået til det resultat, at man går ind for en normalisering på boligområdet, en normalisering med hensyn til prisdannelsen og med hensyn til produktionen. Målet skal være, med forskellige overgangsbestemmelser, fri prisdannelse og fri produktion.

Vi har jo fra venstres side ikke hidtil kunnet acceptere den lovgivning, som navnlig socialdemokratiet gentagne gange har fået gennemført. Vi har — vi har haft det hele tiden, og vi har det stadig væk — den opfattelse, at ikke mindst loven om boligbyggeri og den administration, som denne lovgivning har givet hjemmel for, har været til skade for en sund og hensigtsmæssig udvikling inden for boligbyggeriet.

Når vi nu tiltræder det foreliggende lovforslag i den skikkelse, det nu får, er det for det første, fordi vi sætter vor lid til de aftaler, vi er blevet enige om, og som er nedfældet i de to betænkninger, og for det andet fordi den lovgivning om ændring i lov om boligbyggeri, som vi her behandler, bliver af midlertidig karakter.

Selv om der stadig væk i loven er bestemmelser, vi ikke sympatiserer med, er der nu tale om en midlertidig lov, og endelig lægger vi megen vægt på det tilsagn om afvikling af restriktionerne, som er givet, og som i betænkningen har fået følgende formulering. Der siges,

„at den endelige afvikling af de resterende reguleringsordninger for boligbyggeriet skal påbegyndes i tilslutning til ophævelsen af de gældende areal- og prisgrænser for boligbyggeriet, som boligministeren har givet tilsagn om at gennemføre pr. 1. oktober 1965. Boligministeren vil forhandle med det omtalte folketingsudvalg om tempo og rækkefølge for en snarlig